

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. Бургас, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павел Ал. Ханджиев

Членове: Илияна Т. Балтова

Янко Н. Новаков

при участието на секретаря Станка Ст. Ангелова
като разгледа докладваното от Янко Н. Новаков Въззивно търговско дело № 20232001000258 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

Образувано е по въззивната жалба на **НАП** против Решение № 295 от 29.09.2023 г. по търговско дело № 20232100900189/2023 г. на Бургаския окръжен съд, с което е отхвърлен искът на агенцията по чл. 694, ал. 2, т. 1 от Търговския закон за установяване, че публични вземания в общ размер на 172574,71 лева, от които главници - 146176,83 лева и лихви - 26397,88 лева, включени в списък с приети вземания, обявен в търговския регистър на 18.10.2022 г. и одобрен от съда в производството по дело по несъстоятелност № 74/2021 г. на ОС – Бургас с длъжник ответника „**К. П.**“ **ООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Бургас, ж.к. „И.“, бл. **, вх. **, ет. *, ап. 12, са с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ (вместо по чл. 722, ал. 1, т. 6, 7 и 9 от ТЗ) заради вписани по реда на ЗОЗ запови върху движими вещи.

В жалбата са развити доводи за неправилност на решението.

Изразено е несъгласие с мотивите, че налагането на запов по реда на ЗОЗ не създава самостоятелна привилегия.

Разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ признавала правото на предпочтително удовлетворяване на вземания, обезпечени със залог или запор, вписан по реда на Закона за особените залози - от получената сума при реализацията на обезпечението. Тук се включвали и наложените в хода на принудителното изпълнение обезпечителни мерки (запори върху имущество по чл. 4 от ЗОЗ), вписани в Централния регистър на особените залози съгласно чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗОЗ.

С въвеждането на тази привилегия законодателят целял да гарантира удовлетворяването на публичните вземания.

В жалбата се сочи също, че първоинстанционният съд неправилно приел кога са допуснати обезпечителните мерки, обосноваващи привилегията.

Ответникът „К. П.“ ООД и синдикът му не са изразили становища по жалбата.

Бургаският апелативен съд се е произнесъл по допустимостта на жалбата с определение от 24.11.2023 г.

По съществото на спора:

Първоинстанционният съд е сезиран от НАП с иск за установяване, че публични вземания в общ размер на 172574,71 лева (главници - 146176,83 лева и лихви - 26397,88 лева) по т. 1, 2 и 3 от списъка на служебно приетите вземания по чл. 686, ал. 1, т. 2 вр. чл. 687, ал. 2 от ТЗ, одобрен от съда в производството по несъстоятелност на ответника „К. П.“ ООД, са с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ заради вписани по реда на ЗОЗ запори върху МПС.

Производството по несъстоятелност на ответника е открито с Решение № 187 от 11.08.2021г. по д.н. № 74/2021 на Окръжен съд – Бургас.

В съставения от синдика списък по чл. 686, ал. 1, т. 2 вр. чл. 687, ал. 2 от ТЗ, обявен в търговския регистър на 18.10.2022 г., процесните публични вземания са описани с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6, 7 и 9 от ТЗ.

Възражението на приходната агенция, че този ред е по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, е било отхвърлено от съда по несъстоятелността с определение от 24.04.2023 г., обявено в търговския регистър на следващия ден.

Затова агенцията е предявила настоящия иск по чл. 694, ал. 2, т. 1 от ТЗ за установяване на привилегията. Исковата молба е подадена по пощата на 09.05.2023 г. – в срока по чл. 694, ал. 6 от ТЗ.

Първоинстанционният съд е отхвърлил претенцията по съображения,

че запорът не осигурява самостоятелна привилегия.

Решението е правилно. И в теорията и в съдебната практика се възприема необходимостта от корективно тълкуване на разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ в частта, предвиждаща привилегия за вземания, обезпечени със заповори, вписани по реда на ЗОЗ.

Вписването на заповор върху движими вещи в ЦРОЗ означава само, че кредитор с учреден впоследствие особен залог ще се счита за хирографарен и няма да може да впише пристъпване към изпълнение (чл. 32, ал.7 от ЗОЗ).

Запорът не създава привилегия, а води до непротивопоставимост на извършените след налагането му разпореждания – чл. 452 ГПК, чл. 206 ДОПК. Обезпечението ползва всички конкуриращи кредитори – арг. от чл. 459, ал. 1 вр. 457, ал. 1 и чл. 460 от ГПК и чл. 217, ал. 1 и 3 и чл. 194, ал. 5 ДОПК. В тази насока са и разясненията по т. 7 от ТР № 2/2015 г. на ОСГТК на ВКС.

Буквалното тълкуване на текста на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ би противоречало и на чл. 194 от ДОПК, според който кредиторите с ипотека, залог и право на задържане се удовлетворяват с предпочитание преди публичния взыскател. Няма логика в производството по несъстоятелност положението да е различно. В същия смисъл има практика на ВКС – виж напр. Определение № 519 от 15.11.2019 г. по т. д. № 515/2019 г., I търг. отд.

Изложеното обосновава извод за неоснователност на предявената претенция за установяване, че процесните публични вземания са привилегия по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ. Затова обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от горното, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 295 от 29.09.2023 г. по търговско дело № 20232100900189/2023 г. на Бургаския окръжен съд.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

